

ת"פ 45602/07/17 - מדינת ישראל נגד אמיר אבו גאנם

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 45602-07-17 מדינת ישראל נ' אבו גאנם

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שירלי אוחיון, וגב' שירן סיני מתביעות ירושלים	המאשימה
נגד	
אמיר אבו גאנם	
ע"י ב"כ עו"ד אמיר נבון	הנאשם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות ובעובדות המנויות בכתב האישום, בכך שביום 15.7.2017 גנב רכב ממושב מסילת ציון, לאחר שפתח את אחד מחלונותיו בחפץ חד, שבר את חובק ההגה, את המתנע ואת תא הכפפות, עקר את מחשב הרכב, וחבר אחר במקומו. הנאשם הצליח להניע את הרכב תוך כדי שימוש במפתחות לא תואמים שמצא ברכב, ונהג ברכב עד שנעצר במחסום סמוך לירושלים. את כל אלה ביצע הנאשם כשהוא פסול מלנהוג ברכב במסגרת תיק תעבורה, כשלא הפקיד את רישיונו ואף לא הפקיד תצהיר חלף זאת, למרות שנדרש לעשות כן. בגין כל אלה הודה הנאשם והורשע בביצוע עבירה של גניבת רכב, לפי סעיף 413ב(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; עבירה של נהיגה בפסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961 ונהיגה ללא ביטוח, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), התש"ל-1970.

מהלך הדין

הנאשם נעצר ביום 15.7.2017 ותיק זה הוגש יחד עם בקשת מעצר עד לתום ההליכים. ביום 25.7.2017 הוא שוחרר למעצר בית מלא. כעבור מספר חודשים התאפשר לו לצאת לעבודה בפיקוח, ובמהלך חודש יולי 2018, הוקלו התנאים, והנאשם נותר במעצר בית לילי. כל אותה עת לא נרשמו לחובתו הפרות של תנאי השחרור וזאת עד לחודש ספטמבר 2019, עת ביצע הנאשם עבירות תעבורה ועבירות פליליות הקשורות בתעבורה, בגין נגזר עליו, בסופו של דבר מאסר בפועל.

הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום, ללא הסדר טיעון, והוסכם, בין היתר לנוכח החובה לעשות כן לנוכח גילו של הנאשם, כי יישלח לשירות המבחן להכנת תסקיר. חברתי, כב' השופטת הבכירה שרון לארי בבלי דחתה את בקשת הסניגור, כי השירות יבחן גם את שאלת ההרשעה, אך הותירה בידי הצדדים את האפשרות לטעון זאת בהמשך.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו ארבעה תסקירים.

התסקיר הראשון הוגש בספטמבר 2019. ממנו עולה, כי מדובר בנאשם בתחילת שנות העשרים לחייו, שבעת עריכת התסקיר התגורר בתל-אביב. הוא סיים 10 שנות לימוד ונכון לאותה עת עבד במלצרות. שירות המבחן גולל את קורותיו של הנאשם, כשלאחר נשירתו מבית הספר יצא לשוק העבודה.. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות למעשיו בתיק הנוכחי ומאשים אחר בכך ששידל אותו למעשים, כשהוא סותר עצמו ואומר כי צרך אלכוהול באופן מופרז בליל האירוע. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם אינו מפנים את הפסול שבהתנהגותו בתיק זה ובתיקים האחרים שלו והוא חסר מודעות להשלכות מעשיו. שירות המבחן עמד על קווי אישיותו ומאפייניו של הנאשם ומצא שהוא כבר הספיק לגבש דפוסים עברייניים ואנטי-חברתיים למרות גילו הצעיר, בין היתר בשל סביבה חסרת גבולות שבה גדל. שירות המבחן התרשם, שלמרות הכחשותיו, הנאשם לוקה בשימוש לרעה בחומרים ממכרים. לכן קבע כי עולה סיכון ממשי מן הנאשם להישנות התנהגויות עוברות חוק בעתיד. לכן המליץ שירות המבחן על ענישה מוחשית ומרתיעה, ללא המלצה טיפולית.

מהתסקיר השני שהוגש בחודש נובמבר 2019 עולה, כי בתקופת הדחייה נפתח לנאשם תיק התעבורה המדובר, והוא לא יצר קשר עם שירות המבחן.

מהתסקיר השלישי שהוגש בחודש יוני 2020 עולה, כי הנאשם נעצר במסגרת אותו תיק תעבורה, ובסופו של דבר נדון לעונש מאסר בפועל, אותו סיים לרצות בחודש מרץ 2020. לאחר שחרורו שב להתגורר עם משפחתו בירושלים. הוא הגיע באיחור לפגישה עם שירות המבחן, וסיפר כי הוא עובד בתחום האינסטלציה מזה מספר חודשים. הוא תיאר את חוויית המאסר כקשה ומלמדת. באופן מילולי ציין, כי מבין את טעותו ומודע לפסול שבמעשיו, אך שירות המבחן התרשם שמדובר בדברים מן השפה ולחוץ. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם אינו מודע לרמת הסיכון הנשקפת מהתנהגותו העבריינית והמשך היותו מוקף בסביבה חברתית המעודדת התנהגות מסוג זה. למרות נכונות מילולית לעבור טיפול באיזור מגוריו בירושלים, שירות המבחן סבר כי גם כאן מדובר בהבעת מוטיבציה חיצונית בלבד, שאין מאחוריה דבר וחצי דבר. כך גם הפער שבין טענותיו של הנאשם לגבי אי שימוש בסמים, לבין התחמקותו ממסירת בדיקות שתן. שירות המבחן סבר כי לא חל שינוי ברמת הסיכון הנשקפת מן הנאשם או מהיעדר רצונו הכן ללכת בדרך טיפולית, ולכן חזר על המלצתו הראשונית.

בתסקירו האחרון מחודש אוקטובר 2020 עמד שירות המבחן על כך שבתקופת הדחייה לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים. הוא התייצב למספר בדיקות שתן, מסר מספר בדיקות שתן שנמצאו נקיות ומסר כמה בדיקות שתן שנחשדו ככאלו שזויפו, ובבדיקה אחת נמצאו שרידי קנביס.

חוות דעת של הממונה על עבודות השירות

הנאשם הופנה לממונה על עבודות השירות. בפעם הראשונה, הואיל וריצה מאסר בגין תיק תעבורה, נתבקשה דחיה.

לאחר שחרורו, נשלח הנאשם לממונה, אך לא התייצב למרות שהוזמן. לאחרונה, הוגשה חוות דעת ממונה, שהעידה על הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות בגן הבוטני בירושלים החל מיום 6.12.2020.

רישום פלילי

לנאשם רישום פלילי ותעבורתי מפברואר 2020 לגבי עבירות שבוצעו בספטמבר 2019 והוטל עליו עונש מאסר של 6 חודשים ויום. זוהי הרשעה מאוחרת לאירוע נשוא כתב האישום. לחובתו גם הרשעות תעבורה קודמות.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה עמדה על נסיבותיו של הנאשם, על חוסר שיתוף הפעולה שלו לאורך זמן עם שירות המבחן וכן על רישומו הפלילי. המאשימה עתרה למתחם המתחיל ב-16 חודשים ומסתיים ב-30 חודשים וביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל באמצע המתחם.

מאידך, הסניגור טען כי ניתן להסתפק בעונש של מאסר בעבודות שירות, ועתר שלא להטיל על הנאשם עונש מאסר שעלול לדרדרו לניהול אורח חיים שלילי.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - גניבת רכב פוגעת בקניינו של הציבור ובביטחונו, ואף מסכנת את ביטחון הציבור כתוצאה מאפשרות של הסתבכות עבירה מסוג זה לעבירת אלימות. לא למותר לציין כי בית המשפט העליון הכתיר עבירות של גניבת רכב כ"מכת מדינה" המחייבת ענישה מרתיעה. ר' בהקשר זה: רע"פ 1123/18 **דבארי נ' מ"י** (מיום 15.3.2018) בפסקה 17 (להלן - **עניין דבארי**). בנוסף, ביחס ל**נהיגה בפסילה** קבע בית המשפט העליון כך ברע"פ 1483/19 **ליפשיץ נ' מ"י** (מיום 6.3.2019):

"נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סכנה לביטחונם ולשלומם של הנהגים והולכי הרגל שבסביבה, והיא אף משקפת יחס מזלזל בחיי אדם, בצווי בית המשפט ובחוק (ראו למשל: רע"פ 5300/18 סלאמה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 12.8.2018))... יש לייחס חומרה רבה להתנהגות זו, המצדיקה, בנסיבות העניין, עונש מאסר בפועל כפי שנגזר על המבקש" (פסקה 15).

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מדובר בעבירה מתוכננת לפרטי פרטים, שביצועה ע"י הנאשם מלמד על מיומנות ותעוזה; עצם גניבת הרכב גרמה לנזק למתלונן, כשבנוסף אגב ההתפרצות אליו, נגרם נזק ניכר כמתואר בכתב האישום; על עוגמת הנפש הנלווית לפשע זה אין להוסיף מילים; הנאשם יכול היה לגרום לאסון בכביש בשל נהיגה ללא

רישיון; הנאשם אמנם בגיר-צעיר, אך מספיק בגיר כדי להבין את הפסול שבמעשיו ולשאת באחריות המלאה להם, והדבר נכון שבעתיים שעה שמדובר באדם שידע שהוא עושה את המעשים תוך כדי פסילה פעילה; על פניו, המעשה בוצע למען בצע כסף.

מדיניות הענישה הנוהגת - כאמור, עבירות של גניבת רכב הוכרו כ"מכת מדינה" ולרוב הענישה מתמצית במאסרים, ואף דו-ספרתיים. ברע"פ 7577/17 **נסיראת** נ' **מ"י** (מיום 24.1.2017) אושר מתחם שבין 9 ל-18 חודשי מאסר ונגזר עונש של 11 חודשי מאסר; **בעניין דבארי** נדון מקרה חמור יותר, שם אושר מתחם שבין 12 ל-24 חודשי מאסר ועונש מאסר של 14 חודשים.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על בין 6 ל-14 חודשים בנסיבות העניין, לרבות אפשרות של הטלת עבודות שירות. הסניגור היפנה בצדק לעפ"ג (מרכז) 21707-01-17 **מ"י** נ' **אפגאני** (7.5.2017) ולעפ"ג (חיפה) 10851-05-15 **מ"י** נ' **צאלח** (מיום 6.7.2015) התומכים במתחם שקבעתי.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשם שכבר ריצה עונש מאסר בגין עבירות תעבורה ועבירות פליליות, שעיקרן אי הגשת עזרה לנפגע תאונה, נהיגה תחת סמים או בשכרות ונהיגה בזמן פסילה ובקלות ראש. העובדה שהעבירות בוצעו כשהליך זה תלוי ועומד היא חמורה במיוחד. לכך יש להוסיף את התנהלותו של הנאשם בחייו האישיים, המלמדת על היותו נמהר וחסר שיקול דעת, ונעדר כל מוטיבציה לנצל לחיוב את ההזדמנויות הטיפוליות והשיקומיות שהוצעו לו לאורך תקופה ארוכה. הודאתו אינה בגדר נטילת אחריות ממשית, וגם הימשכות ההליכים מלמדת שההודאה לא חסכה משאבים וזמן, ובסופו של דבר מצאנו עצמנו בחזרה במשבצת הראשונה. למרבה הצער, חווית המאסר לא הביאה ל"החלפת דיסקט" אצל הנאשם, ושירות המבחן מעריך, כי הוא ממשיך לשמור על דפוסי חשיבה בעלי אופי עברייני ולא בוגר. לא רק זאת, אלא שהנאשם לא שינה ממנהגו להאשים את שירות המבחן ואת יתר הגורמים חוץ מעצמו, בהתנהלות המיוחסת לו עצמו. שמעתי את דברי הסניגור, ואולם הנאשם הוכיח לאורך תקופה ארוכה, כי הוא אינו משתף פעולה עם הגורמים האמונים על הסיוע לו, ועל-כן למרבה הצער, אינני מקבל את תירוציו זאת הפעם בעניין בדיקות השתן האחרונות. העובדה, שהממונה לא מצא בשתן שרידי סם, איננה שוללת את ממצאי שירות המבחן.

המיקום במתחם - בנסיבות אלו, יש למקם את הנאשם בחלק האמצעי עליון של המתחם שקבעתי. אילו היה עובד הנאשם תהליך שיקומי, ניתן היה לגזור עליו עונש לריצוי בעבודות שירות, כפי שמצאתי לנכון מלכתחילה, אלא שכאמור, הנאשם לא "הרים את הכפפה" ועל כך יש להצטער. לטעמי, אי שליחתו למאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, תפגע בעקרון ההלימה, ותשדר מסר לא נכון לנאשם ולחברה בכלל.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל לריצוי בניכוי מלא של ימי מעצרו בתיק זה ע"פ חישוב שב"ס שיכריע;

ב. 12 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת רכוש כלפי רכב, למעט היזק במזיד לרכב, וזאת בתוך 3 שנים משחרורו;

ג. 4 חודשי מאסר שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירה של נהיגה בפסילה, או נהיגה ללא רישיון או נהיגה ללא ביטוח תקף בתוך 3 שנים משחרורו;

ד. קנס בסך 4,000 ₪, אשר יקוזז במלואו מההפקדה בתיק המעצר, או חודש מאסר תמורתו אם לא ישולם. תיוותר יתרת חובה, ישולם הקנס עד ליום 1.12.2021;

ה. פיצוי למתלונן ע"ת 1 בסך 2,000 ש"ח. הפיצוי יקוזז מההפקדה שבתיק המעצר. לא תיוותר יתרת זכות, ישולם הפיצוי עד ליום 1.6.2021;

ההוראות הכספיות תגברנה על כל עיקול, ככל שקיים.

לבקשת הסניגור, מעכב את ביצוע העונש ב-45 יום מהיום.

לא יוגש ערעור במועד, יבוטל עיכוב הביצוע. היה ויגש ערעור כאמור, עיכוב הביצוע יעמוד בתוקף עד להכרעה בערעור.

הנאשם יתייצב למאסרו בבית סוהר "ניצן", ביום 10.1.2021 עד השעה 11:00, כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"א חשוון תשפ"א, 08 נובמבר 2020, במעמד הצדדים.